

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

LXX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

dignatione Classicorum Præceptorum, quod sub instantes ferias ægrè ferrent, tempus absolvendis lectionibus idoneum sibi eripi. Brunonis Commentaria ab Hawentr. nondum accepi, tamen si semel compellato: Ubi accepero, curabo, ut habeatis. Vale in DOMINO, salutat te familia nostra. Argentorato Martim, semper, quod tua fretus humanitate facio, 7. Septembr. clo 16 LXXI.

Tuus ex animo frater

Johannes Pappus.

LXX.

*Salutem in Christo Jesu. Reverendi & Clarissimi Viri,
Domini & fratres in Christo honorandi*

PERMOTUS & Vestris, & D. Superintendentis, Clarissimi Viri, D. Marbachii, precibus & admonitionibus, diligenter, quantum quidem in ista temporis angustia, & meorum negotiorum mole fieri potuit, annotavi, quæ in colloquio cum D. Illyrico habito disputata sunt. Et si verò ex literis, quæ à vobis transmissæ sunt, animadverto, eum adhuc pertinaciter opinioni semel conceptæ inhaerere, spem tamen aliquam concipio, per gratiam DEI futurum, ut in viam redeat. Et non dubito, DEUM hanc potissimum ob causam permisissè, ut in hunc palpabilem & manifestum errorem laberetur, ne posthac leviter errantes tanta acerbitate infectetur, sed de eisdem lucrifaciendis magis quam exagrandis cogitet, juxta illud: & tu conversus confirma fratres. Error certe ipsius non est in phrasi aut genere sermonis tantum, sicut ex Colloquio habito intelligere potuistis, sed *μεγαλοτοuchia*, quandoquidem acriter contendit: peccatum originis non esse vitium aliquod in Natura, sed ipsam essentiam & substantiam hominis propriissime loquendo esse hoc ipsum peccatum simpliciter, sine omni conditione, quod certe absurdissimum est. Cum autem pietatis sit officium & DEO gratissimus cultus, errantem in viam reducere, id quoque cum summo Ecclesiæ commodo junctum erit, si hunc præsertim Virum ab illo tetro & palpabili errore revocemus, qui passim habet quosdam, qui magis illius autoritatem, quam veritatem sequuntur. Ea in parte ut officium fratrum facias, per Christum oro. Cupio enim, quantum fieri potest, certamina, si non penitus tolli, saltem contrahi & minui. Qua in parte etiam meipsum non audio, qui non ignoro, quomodo ipse Illyricus erga me sit affectus. Sicut ex scheda transmissa intelligere potui. Id quod etiam apud alios fecit, ubi meum nomen misere deformavit. Certe si ipsius aut mea tantum res ageretur, nec cum Ecclesiæ offendiculo junctum esset, possem ego illi demonstrare, *Welcher unter uns gar nichts / viel oder wenig*

Ccc 3

raugt.

taugt. Condono omnia propter Christum & Ecclesiam, modo in viam redeat, errorem agnoscat & Ecclesiam offendere & perturbare desinat, quod nisi fecerit, necesse erit, aliam rationem cum illo instituere. Est enim ipsius error Manichæa damnata hæresis, quod ipsi in Disputatione demonstratum est. Quod quidem totum Vestræ pietati & prudentiæ committo. Sed consilium meum est, ne desistatis, sed instetis strenue & moneatis severissime, & humanissime, ut hunc errorem abiciat, cujus patronos neminem in toto terrarum orbe habet, quod ego sciam, nisi quos ipse fascinavit. Si quid porro me facere volueritis, significate, jubete, mandate, & inveniatis me promptum & paratum. Et cupio ipsi, utcumque de me male merito, omnia humanitatis officia præstare, modo modo modo se præbeat docilem. Dann so wahr Gott lebet / so kan ers nicht defendiren / es ist ein palpabilis error, & omnibus seculis damnata hæresis. Thut was Ihr sönt und mögt / daß Ihr ein Seel gewinnen / imd in ipso multas animas, doch laßt euch mit Worten nicht bezahlen. Error est, erroris fuit & agnovit. Cur non ipse fateretur, se hic errasse? Das muß sein / anderst kan und mag Ihn nicht gehoffen werden. Sed de his omnibus coram D. D. Marbachius. Dominus Jesus vos omnes quam diutissime salvos & incolumes conservet, Amen. Raptum Elstingæ, XVI. Septembris, 1571.

Vester addictissimus

Jacobus Andreæ.

(*Epistola scripta ad Ministerium Argentoratense.)

LXXI.

S. in Domino.

Nuper scripsi per tabellarium Misnensem, tametsi festinanter, neque jam multum dabatur temporis. Sed Dn. Laurentium Ofnerum cum ad vos cogitare intellexissem, nolui eum sine meis apud vos apparere. De mea autem voluntate jam certiores vos esse non dubito, & mea causa sollicitos esse scio. Si quid rescribetis, per hunc rectè poteritis, & spero facturos. Cur D. D. Sulcero non scribam, eadem causa est, quæ proximè: colo autem memoriam ejus reverenter, benevolentiam erga me agnosco, officia, quoties erit occasio, prædicabo, gratias agam coram. Heri adventum expectamus cras, aut ad summam perendie. Hodie nuptias celebravit Adamus Folsius cum ea, quæ in ædibus D. Sebaldi multos jam annos versatur, & quæ tibi, Philippe, in nuptiis Brunonis obtrudebatur; ita enim mihi narrabas. Nuptiis nemo interest Professorum, aut Præceptorum, sed Barones, quos habemus, omnes.

Qui